

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи кор24-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Соколової Дар'ї Сергіївни

Науковий керівник:

Слудна Наталія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ПРИКМЕТНИК ЯК ЧАСТИНА МОВИ. ПРОБЛЕМА КАТЕГОРИЗАЦІЇ ПРИКМЕТНИКА В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ. СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ	7
1.1. Загальна характеристика прикметника як частини мови. Функція прикметника. Класифікація прикметників в українській мові	7
1.2. Проблема виділення та категоризації прикметника як частини мови в корейській мові. Теоретичні відомості про способи творення прикметників у корейській та українській мовах.....	16
Висновки до Розділу 1	21
РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯННЯ СПОСОБІВ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ. АНАЛІЗ ЧАСТОТИ ВЖИВАННЯ СПОСОБІВ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ НА ОСНОВІ РІЗНИХ ВИДІВ ДЖЕРЕЛ	23
2.1. Способи творення прикметників в українській та корейській мовах: порівняльна характеристика	23
2.2. Аналіз частоти вживання способів творення прикметників у корейській мові на основі декількох видів джерел.....	31
Висновки до Розділу 2	41
ВИСНОВКИ.....	43
АНОТАЦІЯ	46
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	47

ВСТУП

Прикметники є важливою складовою будь-якої мови світу. Саме завдяки прикметникам ми маємо можливість надати повний і точний опис різним предметам, подіям чи станам. Прикметники допомагають нам виразніше висловлювати свої думки та почуття, а також передавати свої враження та емоції про об'єкти в різних мовленнєвих ситуаціях. Наприклад, знаходячись на виставці сучасного мистецтва, буде досить важко описати картину чи висловити свої враження від неї, не застосовуючи прикметники. Прикметники дозволяють нам більш точно описувати світ навколо нас і детальніше передавати інформацію про об'єкти, що про них іде мова, що робить наше мовлення більш глибоким і повним. У випадку з художньою літературою без них узагалі неможливо було б донести до читача інформацію так, щоб людина могла найбільш повноцінно і детально уявити те, про що пише автор, особливо, якщо це стосується опису навколишнього світу, де відбуваються головні події роману чи оповідання. Крім того, володіння достатньою кількістю прикметників у лексичному запасі є однією з важливих ознак красномовства, а отже, прикметники також роблять наше мовлення більш емоційним, зрозумілим та переконливим. На додачу, варто зазначити, що іноді прикметники мають навіть сильніший вплив на наше сприйняття інформації, ніж ми думаємо, адже неправильне застосування прикметників при описі певного предмету або особи може створити зовсім інакшу, спотворену картину про те, що описується. Отже, прикметники мають досить сильний вплив на мовлення людини.

Якщо ж говорити про дослідження прикметників у контексті конкретної мови, то крім своїх морфологічних, семантичних та синтаксичних функцій як частини мови, прикметники мають ще одну важливу особливість: ці слова можуть нести в собі інформацію про культуру та менталітет населення країни, мову якої ми розглядаємо, що підвищує зацікавленість у більш детальному вивченні цієї частини мови. Однак дослідження прикметників не може здійснюватися поза контекстом їхнього функціонування в мові, тому після розгляду прикметника як категорії загалом,

необхідно звернутися й до граматичної складової, а тобто до способів творення прикметників, що і буде нашою основною темою.

Ця курсова робота присвячена дослідженню теоретичних та практичних аспектів способів творення прикметників у корейській мові, виділення їхніх особливостей на базисі порівняння з прикметниками в українській мові, а також детальному аналізу окремих випадків та частоти використання конкретних способів творення прикметників у корейській мові на основі аналізу різних видів корейських джерел.

Актуальність теми полягає в тому, що корейська мова має свої власні особливості у творенні прикметників, де присутні значні відмінності від прикметників в українській та більшості індоєвропейських мов загалом. У сучасному корейському мовознавстві активно вивчаються мовні явища, пов'язані з творенням прикметників, наприклад, такі як складний прикметниковий зворот, однак стрімке зростання інтересу до вивчення корейської мови в усьому світі викликало інтерес до даної теми не лише в корейських, але й іноземних лінгвістів, що продовжують досліджувати корейські прикметники, зокрема й їхні способи творення як граматичний аспект, у контексті порівняння з граматичною системою інших мов. Оскільки в цій галузі корейського мовознавства й досі залишається достатня кількість невирішених питань, таких як проблема виділення в корейській мові прикметника як окремої частини мови, тема способів творення прикметників у корейській мові ще потребує подальших досліджень і має значення як для розвитку власне корейського мовознавства, так і для вивчення корейської мови як іноземної.

Мета і завдання. Метою роботи є з'ясування та систематизація способів творення прикметників у корейській мові, розкриття особливостей та взаємозв'язків між ними та іншими частинами мови, аналіз окремих випадків використання прикметників у корейській мові, а також дослідження подібностей чи відмінностей способів творення прикметників у корейській та українській мовах. З цього випливають основні завдання роботи:

- 1) зібрати та систематизувати існуючі джерела про способи творення прикметників у корейській та українській мовах;
- 2) дослідити різні способи творення прикметників у корейській мові та їхнє використання в мовленні;
- 3) вивчити специфіку вживання прикметників у корейській мові;
- 4) провести порівняльний аналіз способів творення прикметників у корейській та українській мовах;
- 5) дослідити конкретні випадки та частоту використання прикметників у корейській мові на основі певних видів джерел.

Об'єктом дослідження є мовні явища, пов'язані з утворенням прикметників у корейській мові та їх використання в комунікативних процесах.

Предметом дослідження є систематичний аналіз різних способів творення прикметників у корейській мові та випадки використання прикметників у конкретних видах джерел.

Матеріалом дослідження є корейські прикметники, утворені різними граматичними способами, розглянуті на базі речень і словосполучень, відібраних з корейської художньої та публіцистичної літератури, а точніше поезії та статей з різною тематикою, а також речень, взятих з онлайн словника «Naver dictionary» (네이버 사전) від найбільшого корейського інтернет-порталу Naver (네이버).

Наукова новизна курсової роботи полягає у визначенні відмінностей способів творення корейських прикметників від прикметників у інших мовах на основі порівняння різних способів творення в українській та корейській мовах, а також у вивченні практичного використання прикметників у певних контекстах та з різними мовними засобами на основі дослідження окремих випадків і частоти використання прикметників у корейській художній літературі та публіцистичних статтях.

Ця робота має **практичне значення** для студентів та загалом носіїв інших мов, що вивчають корейську мову як іноземну, оскільки детальне розкриття способів творення корейських прикметників та різноманітні приклади їхнього використання (у

різних контекстах, у поєднанні з іншими граматичними формами тощо) допомагає краще зрозуміти граматичну структуру корейської мови та вдосконалити навички письма і мовлення. Крім того, для інших дослідників, зацікавлених у корейських прикметниках, опис різних способів творення прикметників та їх аналіз у конкретних контекстах, що міститься в цій роботі, може стати матеріалом для подальших досліджень морфології та синтаксису корейської мови.

РОЗДІЛ 1

ПРИКМЕТНИК ЯК ЧАСТИНА МОВИ. ПРОБЛЕМА КАТЕГОРИЗАЦІЇ ПРИКМЕТНИКА В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ. СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ

1.1. Загальна характеристика прикметника як частини мови. Функція прикметника. Класифікація прикметників в українській мові

ПРИКМЕТНИК – повнозначна частина мови, ядро якої характеризується загальнограматичним значенням ознаки й типовою функцією позначення атрибута певної субстанції (предмета) або її предиката у висловленні. (Олена Селіванова, 2006, с. 497)

За Селівановою (2006, с. 497), морфологізованою функцією прикметника у реченні є означення. Прикметники здебільшого не мають власного денотата і набувають його у поєднанні з іменником. В українській мові прикметник має морфологічні словозмінні категорії роду, числа, відмінка, а якісні прикметники утворюють ступені порівняння, зважаючи на їхню семантику якості, що може виявлятися більшою чи меншою мірою. На периферії цієї частини мови перебувають відносні та присвійні прикметники, оскільки вони позначають ознаку як відношення до матеріалу, часу, простору, належності, мети тощо (понад 30 таких відношень). У багатьох мовах прикметник не виокремлюється як частина мови. Універсальним вважається поділ прикметників на якісні й відносні при наявності перехідних явищ у межах цих розрядів, що значно розширює сферу ядра цієї частини мови, адже відносні, вживані у якісному значенні набувають деяких ознак якісних прикметників. Прикметники займають проміжне місце між іменниками й дієсловами. У деяких мовах вони мають дієвідміну. Дієслівними ознаками якісних прикметників є їхній семантичний динамізм, можливість предикації та сполучення зі зв'язочними словами, які аналітично надають прикметникам значень способу дії й часу. Якісні прикметники

мають здатність до інтенсифікації ознаки, що може бути представлене наявністю в них ступенів порівняння, синонімічних й антонімічних корелятивів, сполучуваністю із прислівниками міри та ступеня (словами-інтенсифікаторами) і т. ін. Відносні прикметники здатні трансформуватися у конструкцію "іменник + іменник".

У свою чергу, Кочерган (2014, с. 302) зазначає, що прикметнику властиве граматичне значення ознаки (якості або властивості). Він граматично залежить від іменника (ознаки завжди стосуються якогось предмета). Іменник може бути без означення, а прикметник тільки з іменником. Залежність прикметника від іменника реалізується у формі узгодження з іменником або, як в англійській мові, позиційно. Категорії роду, числа і відмінка прикметника не є самостійними, а залежать від поєднуваного з ним іменника, що засвідчує граматичну підпорядкованість прикметника іменнику. Прикметник має супутні ознаки якості/відносності і ступенів порівняння. У деяких мовах прикметник формально мало відрізняється від іменника.

Тобто, якщо говорити про загальну характеристику, в українській мові прикметник є повнозначною частиною мови, що має морфологічні категорії роду, числа і відмінка та виконує функцію означення в реченні. Однак прикметник важко назвати справді самостійним. Для того, щоб краще це пояснити, варто розглянути таке поняття, як ієрархія частин мови, яку було достатньо повно розкрито мовознавцем Іваном Романовичем Вихованцем. Однак перед тим, як перейти безпосередньо до місця прикметника в даній ієрархії, необхідно зачепити ще одне важливе питання, яке стосується критеріїв класифікації частин мови загалом, адже це допоможе більш повноцінно розкрити проблему категоризації прикметника в корейській мові, де є певні відмінності від звичного нам поняття прикметника як частини мови в українській мові, і про що йтиметься в підрозділі 1.2.

Загалом, незважаючи на доволі тривалу історію вивчення частин мови на базі різних мов, проблема частин мови досі не може вважатися повністю розв'язаною і продовжує викликати дискусії серед мовознавців. Учені вважають, що уточнення потребують критерії виділення частин мови (що відбивається на їх складі),

розмежування центру і периферії частин мови, визначальні синтаксичні і морфологічні характеристики, ступінь вияву граматичних і семантичних ознак у різних підгрупах певної частини мови.

За Вихованцем (1988, с. 14), при гетерогенній класифікації частин мови як найбільш перспективній щодо охоплення об'єктивних мовних показників треба зважати на ієрархію критеріїв, підпорядкованість їх одному визначальному критерієві. Таким виступає семантичний критерій, що вказує на глибинні семантичні чинники, на яких формуються синтаксичні і морфологічні ознаки слів. Усі слова, виражаючи відповідне лексичне значення, у мові граматично спеціалізуються. Основу такої спеціалізації, очевидно, створює семантика слова, адже вона коригує вживання слова у певних граматичних функціях. Вирішальну роль щодо граматичної спеціалізації слів відіграють їх синтаксичні параметри. Отже, синтаксичний критерій у структурі мови можна розглядати як другий після семантичного критерію. Семантико-синтаксичні ознаки, будучи спрямованими на семантичні відношення між компонентами та категоріальне значення частин мови, становлять пункт перетину і взаємодії лексики і граматики. На синтаксичну спеціалізацію нерідко вказує морфологічний критерій, який поширюється на формальні ознаки частин мови – сукупність граматичних категорій і парадигм. Отже, ієрархія критеріїв набуває такого вигляду: роль базового критерію виконує семантичний критерій, що зумовлює граматичну спеціалізацію слова в реченні або словосполученні; синтаксичний критерій, у свою чергу, є базовим для морфологічного критерію. Поряд із загальноновизнаними семантичним, синтаксичним і морфологічним критеріями варто назвати ще два критерії – логічний і словотвірний, які можуть бути досить показовими при виділенні частин мови у спірних випадках. Логічний критерій спрямований на визначення співвідносності/неспіввідносності граматичного компонента з поняттям, а словотвірний критерій знаходить своє відображення у специфічних для окремих частин мови словотворчих афіксах.

Оскільки виділення частин мови ґрунтується в основному саме на вище описаних критеріях, то лише тепер, після визначення цих критеріїв, буде доцільним

перейти до розглядання, власне, складу та ієрархії частин мови, а, конкретніше, місця прикметника в цій ієрархії, про що й піде мова далі.

Вихованець (1988, с. 17) зазначає, що, на його думку, лише сукупність різнорідних критеріїв, проте з базовим характером семантичного критерію, уможлиблює виділення двох центральних (лексико-граматичних) класів (іменник і дієслово) і двох різнорідних периферійних класів (прикметник і прислівник). Центр частин мови формують іменники і дієслова як суто автономні знаки, а периферію – прикметники і прислівники як менш автономні знаки. Клас прикметників позбавлений виразної лексичної автономності. У ньому закріпилася поляризація (відокремлення) семантики стану від основної предикативної характеристики дієслова – семантики дії. Якщо у сфері дієслова предикат стану не становить визначальної частиномовної семантичної ланки, хоча й набуває динамічних властивостей, то у сфері прикметника він трансформується в якісний стан, тобто статичну ознаку. Периферійна для дієслова семантика стану стає визначальною для прикметника, до того ж модифікованою семантикою якісного стану. Можна зробити висновок, що у прикметнику відбулося посилення дієслівного значення стану у бік постійної ознаки предмета. Закріпленість прикметника в присубстантивній позиції спричинила дублювання ним іменникових морфологічних категорій відмінка, числа і роду, а також перетворення останніх на несамостійні, зумовлені залежністю від опорного іменника, граматичні показники.

За Грищенко, Мацько, Плющем, Тоцькою та Уздиганом (2002, с. 327-328), прикметник подібно до іменника становить іменну частину мови, але має своєю семантичною основою не предметність, а ознаку (якість, властивість, відношення). При цьому семантичні основи іменника й прикметника не взаємовиключають, а тільки взаємодоповнюють одна одну. Ступінь конкретизації й усвідомлення предмета, позначуваного іменником, тим виразніший, чим більша кількість ознак, які характеризують, описують його. Позамовні взаємозв'язки між предметами й ознаками у плані мовного вираження виявляються в тому, що іменник як виразник предметності сполучається з різними прикметниками – виразниками ознак. Так, день

може бути осінній, весняний, зимовий, літній, сонячний, похмурий, теплий, холодний, довгий, короткий, щасливий, нещасливий, важкий, вихідний, святковий, робочий, пам'ятний, близький, далекий і навіть золотий. У свою чергу, один і той самий прикметник поєднується з різними іменниками, конкретизуючи свій значеннєвий обсяг або ж розвиваючи нові значення. Зіставлення двох словосполучень – золотий годинник і золоті обжинки – показує, що в першому випадку прикметник виступає у своєму первинному, узвичаєному загальномовному значенні (пор.: годинник із золота – годинник, виготовлений із золота – золотий годинник), тоді як у другому безпосередній зв'язок з матеріально-речовинною семантикою втрачається, а прикметник повністю набуває образної, переносної функції. Загальномовне закріплення вторинних прикметникових значень особливо показове на прикладі сталих словосполучень і фразеологізмів, наприклад: золота осінь, золота голова (характеристика здібної, обдарованої людини), золоте серце, золоте слово (золоті слова), золоте весілля, золотий вік, золоті гори обіцяти, золоте дно, золота молодь, золота середина, золотий фонд (у значенні: особливо цінна творча спадщина). З морфологічного погляду між іменником і прикметником існують істотні відмінності. Залежні граматичні категорії роду, числа й відмінка, безперечно, належать до обов'язкових умов мовного функціонування прикметників, але вони виступають як чисті показники синтаксичного пристосування прикметника в реченні і не мають яких-небудь спеціальних значеннєвих або граматичних навантажень. Синтаксичні функції прикметника впливають з властивого йому категоріального значення. Основною з них є, звичайно, атрибутивна: вступаючи в синтаксичний зв'язок з іменником і узгоджуючись з ним у роді, числі й відмінку, прикметник виступає означенням у структурі речення, наприклад: Вона вперше в своєму житті бачила море і тепер увесь час милувалась безконечними його просторами — то голубим, то синім, а то чисто зеленим лоном, світанками, ясними днями, чудовими вечорами (С. Скляренко). Виступаючи в ролі іменної частини складеного присудка, прикметник виражає ознаку, приписувану в реченні підметові, але, на відміну від означальної функції, він бере безпосередню участь у структурній організації речення, виражає один з його граматичних складників. Саме з предикативною функцією найбільшою

мірою пов'язана синтаксична активність прикметника, яка виявляється у здатності до іменникового й дієслівного керування.

Наступним кроком після розкриття прикметника як частини мови і того, яке місце він займає в українській мові, необхідно розглянути таку тему, як семантико-граматичні групи прикметників (зокрема їхній поділ на якісні та відносні), а також детальніше розглянути граматичні категорії прикметника. Проте, почнемо з семантико-граматичних груп.

Поділ прикметників на семантико-граматичні групи зумовлений характером ознаки, наявної у предметі. Природні властивості позамовних об'єктів відтворюють якісні прикметники; ознаки, передані ними, є безпосередніми й прямими. Вони стосуються зовнішньої форми (величина, обсяг, розмір, колір тощо), внутрішніх особливостей предмета і можуть мати неоднакову міру виявлення, наприклад: веселий, світлий, дорогий, низький, лагідний, теплий, лукавий, повний, високий, чорний, широкий, ніжний, приязний, яскраво-червоний, темно-синій, грошовитий, рідненький, найрідніший, превеликий, жирнючий, довжелезний, надвисокий. Якісні прикметники становлять центр (ядро) категорії прикметника. Своїми граматичними формами вони відтворюють не тільки реальну ознаку, а й її об'єктивно існуючі критерії: кількість і якість. Останнє засвідчене ступенями порівняння інтенсивності ознаки (зелений – зеленіший – найзеленіший), можливістю утворювати похідні із семою більшої або меншої кількості ознаки (зелений – зеленуватий, зеленавий, зеленастий), здатністю сполучатися з кількісно-означальними прислівниками та утворювати описові форми кількісної характеристики ознаки (занадто мовчазний, дуже світлий, трохи завбачливий, ледь запобігливий, винятково обережний, надзвичайно уважний). Якісні прикметники утворюють форми суб'єктивної оцінки

ознаки з фіксацією збільшеної або зменшеної міри її вияву, наприклад: світленький, світлесенький, раденький, радесенький, молодюсінський. Розширення групи якісних прикметників відбувається на ґрунті існуючих назв, поява нових найменувань не є актом номінації якоїсь властивості або особливості об'єкта, а модифікацією семи помірного рівня ознаки в бік її збільшення, інтенсивності або послаблення, наприклад: гордий – гордовитий, широкий – широченний, великий – завеликий, модний – ультрамодний. У групі якісних прикметників існує двочленна парадигма категоріальних значень – грамема інтенсивності і грамема кількості ознаки. Відтворена структурно-морфологічними засобами, вона корелює з мірою якості або кількості реальних властивостей предметів, а тому становить парадигму не граматичних, а семантико-граматичних значень, наприклад: вразливий – вразливіший – найвразливіший; смагляватий, смаглявий, засмаглий. (Безпояско, Городенська, & Русанівський, 1993, с. 97-98)

Про відносні ж прикметники учені зазначають наступне:

За Безпояско, Городенською, та Русанівським (1993, с. 98-99), на периферії категорії прикметника перебувають відносні прикметники, які відтворюють ознаку за відношенням предмета до інших предметів, до дії, процесуального стану, обставини, наприклад: бавовняна сукня, дерев'яне ліжко, вовняна ковдра, весняне небо, грозова хмара, осінній день, джерельна вода, липовий цвіт, болотяний птах, лісова галявина, житній хліб, глиняний посуд, кілограмова гиря, стометрова довжина, вчорашній день, скрипковий ключ, лікувальний заклад, годинна перерва, лінгвістичні студії, шкільна теплиця, настінний годинник. Ознака відносних прикметників має похідний характер і виражена усією лексемою, тому семантико-граматичних значень суфікси відносних прикметників не передають. Зміст ознаки предмета закладений у семантику твірної основи, а словотворчі засоби є суфіксами транспозиції, наприклад:

бетон – бетонний (покрив), рука – ручний (привод), шкіра – шкіряний (портфель), захищати – захисні (окуляри), свердлити – свердлильний (інструмент). Таким чином, суфікси відносних прикметників оформляють категоріально похідне слово і виражають граматичне значення. Ознака, передана відносним прикметником, аналогічно до ознаки якісних прикметників, відтворює реальні властивості предметів, але ті, які виникли, наприклад, у результаті дії самого предмета, пов'язані з ним (літальний апарат, обчислювальний прилад, пояснювальний диктант) або з'явилися за відношенням до інших предметів, які називають речовину, матеріал, масу і містять сему речовинності (предметності), наприклад: залізний лом, гумова рукавиця, солом'яний бриль, штапельна сукня, паркетна підлога, електричний ліхтар, металева пружина, дерев'яна шафа; просторові поняття із семою локатива, наприклад: гірський хребет, польова дорога, лугова квітка, придорожня трава, сибірська тайга, приміський поїзд, городній мак, присадибна ділянка; часові поняття із семою темпоральності, наприклад: осінній день, ранкова гімнастика, нічне чергування, годинна перерва, вранішня газета, вчорашнє повідомлення. Таким чином, відносні прикметники є носіями лексико-семантичних значень, які виникли на основі значень лексем, об'єднаних у ряди за спільною семантичною функцією: відтворювати формами ад'єктива позамовну дійсність: предметність (субстанцію), величину, кількість, простір і час, тобто всі категорії об'єктивного світу і рух.

Крім того, прикметник має граматичні категорії відмінку, роду і числа, які однак мають певні особливості, пов'язані, зокрема, з залежною позицією прикметника від означуваного предмета, тобто іменника.

Як зазначають Безпояско, Городенська, та Русанівський (1993, с. 100-101), для прикметника як частини мови граматичні категорії роду, числа та відмінка є асемантичними, похідними від однойменних категорій іменника. Зумовлюючий характер іменникових категорій закладений семантичною природою прикметника – називати ознаку предмета, тобто «постійно супроводжувати предмет», що в мові передається граматичними формами прикметника, які без іменника не вживаються. Ознака як особливість, властивість предмета не має денотативних, родових і

кількісних показників. Значення роду, числа та відмінка у прикметникові не співвідносне з реальним поділом осіб за статтю, не відтворює кількісної ознаки предмета і не сумісне з типом предметного значення відмінка. Тому прикметник на противагу іменникові не має значення роду, а змінюється за родами. Категорія роду прикметника не класифікуюча, як в іменнику, а словозмінна, оскільки прикметник дублює граматичні значення опорного іменника. Свої особливості в прикметнику має категорія відмінка, яка є абсолютно словозмінною категорією. Словозмінною є і категорія відмінка іменника, але тут вона має інший характер, оскільки ґрунтується на валентному зв'язку з присудком-предикатом; крім того, відмінкова форма іменника позначає якийсь предмет, явище, поняття, тобто як знак мови вона співвідносна з реальним навколишнім світом. Відмінкова форма прикметника продиктована аналогічною формою іменника, спричинена граматичним узгоджувальним зв'язком. Подібна ситуація відбувається у категорії числа, яка має словозмінний характер, про що свідчать числові форми однини та множини іменника, що називають той самий предмет. У прикметнику форми однини та множини не пов'язані з кількісно-числовою характеристикою предмета, а узгоджуються граматично з формами числа опорного іменника. Таким чином, категорії відмінка, роду і числа іменника та прикметника не однотипні. В іменнику вони є засобом відтворення позамовної дійсності, їх граматичні значення семантично вмотивовані; щодо прикметника, то його іменні категорії є похідними, базою для них служать категорії іменника, які нівелювалися за змістом і виконують синтаксичний зв'язок опорного іменника і залежного прикметника.

Отже, тепер ми знаємо, якою є категорія прикметника в українській мові, а також, яку прикметник має класифікацію та особливості як повнозначна частина мови. У наступному підрозділі ми розберемо проблему категоризації прикметника в корейській мові: в чому вона полягає, які є відмінності від категорії прикметника в українській мові та чому у випадку з корейським прикметником ми не можемо виділити його як окрему частину мови загалом.

1.2. Проблема виділення та категоризації прикметника як частини мови в корейській мові. Теоретичні відомості про способи творення прикметників у корейській та українській мовах

Аргумент про те, що в корейській мові слова з виразними морфологічними, синтаксичними та семантичними особливостями, які відрізняють їх від дієслів, слід класифікувати як прикметники, не втрачає своєї актуальності. Дискусії, що стосуються питання категоризації прикметників у рамках генеративної граматики, виділяються в працях різних корейських дослідників. Одні, виходячи з низки міркувань, доходять висновку, що в корейській мові неможливо встановити категорію прикметника, тоді як інші пропонують протилежну думку, говорячи, що дистрибутивні відмінності свідчать про те, що корейська мова заслуговує на категорію прикметника як категорію, відмінну від дієслова.

Щодо розрізнення прикметників та дієслів, то в даному випадку можна звернути увагу на декілька факторів. Наприклад, у корейській мові дієслова можуть поєднуватися з наказовими закінченнями речень, у той час як комбінувати їх з прикметниками досить важко. Розглянемо на прикладі таких речень: «Чольсу, їж рис» або «Чольсу, нумо їсти рис». Якщо ж ми візьмемо речення з прикметником, то таке поєднання звучатиме не дуже природньо. Порівняймо: «Чанмі, ти красива» і «Чанмі, нумо бути красивою». Ще одним граматичним фактором, що може допомогти відокремити прикметник від дієслова, є те, що дієслова можуть поєднуватися зі словом «있다» (бути), що вказує на те, що дія продовжується (граматика «고 있다»), але комбінування з прикметником теж виявляється проблематичним. Наприклад: «Дитина спить» і «Камінь є чорним». Крім того, корейські дієслова можуть

змінюватися за допомогою модальних прислівників, а прикметники – за допомогою прислівників ступенів порівняння, але зробити навпаки не видається можливим. Це можна побачити на прикладі речень з прислівниками «열심히» (старанно) та «매우» (дуже). Наприклад: «Марк старанно працював» і «День був дуже гарним»; і друга пара речень: «Марк дуже працював» і «День був старанно гарним». (Кім Йон Ха, 2012)

У традиційній та стандартній корейській граматиці прийнято розрізняти дієслова та прикметники за допомогою цих діагностичних методів, але для кожного діагностичного методу існують винятки, тому повністю розрізнити дієслова та прикметники за допомогою жодного з них буде неможливо. Науковці, які стверджують, що прикметники слід розглядати як підкатегорії дієслів, також вказують на певні проблеми, що виникають під час застосування цих діагностичних методів. Вони кажуть, зокрема, про те, що деякі елементи, які зазвичай вважаються дієсловами, мають несподівану реакцію на методи діагностики, наведені вище. На прикладі слова «결리다» (заклякати, зводити м'яз): «У моєї матері часто заклакли плечі», «У моєї матері проблеми з плечима» і «У моєї матері дуже жорсткі плечі». Таким чином, у даній ситуації діагностичний метод, що зазвичай використовується для розрізнення прикметників/дієслів, не видається дійсно надійним методом для цього, оскільки він допускає винятки не лише для елементів класу прикметників, а й для елементів класу дієслів.

Варто згадати, що, як відомо, корейська мова також використовує той самий дієслівно-прикметниковий суфікс для утворення каузативних форм як дієслова, так і прикметника. Наприклад: 높다 – 높이다 (високий – підвищувати), 먹다 – 먹이다 (їсти – годувати); 넓다 – 넓히다 (широкий – розширювати), 읽다 – 읽히다 (читати – змушувати читати).

Окремі дискусії ведуться також щодо того, що об'єктний аргумент дієслова утворюється в проекції дієслова, але об'єктний аргумент прикметника не утворюється в проекції прикметника.

Отже, ми можемо побачити, що, хоч корейські прикметники часто поводяться подібно до дієслів, у тому числі й у плані відмінювання, яке ми розглянемо трохи нижче, та, все ж, вони мають свої відмінності, які не дозволяють віднести їх до категорії дієслова. Проте, оскільки класичні методи діагностики, на жаль, не показують стовідсоткового результату щодо чіткого розрізнення прикметника і дієслова, то тема категоризації прикметника в корейській мові досі викликає дискусії серед дослідників і потребує подальшого, більш детального вивчення.

Останнє, про що необхідно згадати, говорячи про прикметники як в українській, так і в корейській мові, – це їхні способи творення. Детальніше цю тему ми розберемо на прикладах у наступному розділі, а зараз окреслимо загальні теоретичні засади способів творення. Почнемо з прикметників в українській мові.

Основними способами творення прикметників є афіксація та основоскладання. До афіксації відносяться суфіксальний, префіксальний та суфіксально-префіксальний способи творення.

За Плющем (2010, с. 65-66), суфіксація – найпродуктивніший спосіб творення прикметників. Суфіксальні – якісні, відносні і присвійні – прикметники характеризуються невеликою кількістю продуктивних словотвірних типів, значну ж кількість утворень становлять малопродуктивні типи. До продуктивних словотвірних типів якісних прикметників належать відприкметникові та відіменникові утворення із суфіксами -ав-(-яв-), -аст- (-яст-), -ист-, -уват- (-юват-), що виражають: неповноту або частковий вияв ознаки, названої мотивуючим словом (жовтавий, чорнявий); додаткову до основної (дірчастий, глинястий) або надмірно виявлену ознаку предмета (зубастий, плечистий); подібність до предмета (землистий), частковий вияв ознаки предмета, названого мотивуючим словом (малуватий, червонястий), достатньо виявлену ознаку, таку, що виділяється (кістлявий, головатий). Низка суфіксів

виступає в якісних і відносно-якісних прикметниках, мотивованих іменниковою або дієслівною ознаками: -лив- на означення внутрішніх якостей людини, її нахилів тощо: чутливий, хворобливий; -н- на означення властивості предмета чи особи: сильний, надійний; -ивн-, -тивн-, -ичн-, -ічн- на вираження якісних характеристик людини за діяльністю: прогресивний, суб'єктивний, патріотичний, канонічний (мотивуються здебільшого іншомовними словами); -альн- (-яльн-) на вираження нечітко виявлених ознак предметів або властивостей за дією: вирішальний, діяльний; -к-, -ок- на позначення людини за певною схильністю до дії, стану та інших ознак предметів: говіркий, жорстокий. Значення збільшеності і згрубілої ознаки передається суфіксами: -езн-, -енн-, -ач- (-яч-), -ущ-, (-ющ-), наприклад: величезний, здоровенний, добрячий, багатющий. Відносні прикметники творяться переважно від іменникових основ, рідше – від дієслівних та прислівникових. У відіменникових похідних найпродуктивнішим є суфікс -н-. Прикметники із суфіксом -н- виражають відношення до: матеріалу (мучний, срібний); місця або простору (віконний, районний); часу (денний, сезонний); різних предметів за їх призначенням та іншими ознаками і властивостями (машинний, народний, природний). Суфікси -альн-, -ильн- виступають як у віддієслівних прикметниках, так і в похідних від іменників, наприклад: складальний, клепальний. Продуктивний у відносних і присвійно-відносних прикметниках суфікс -ськ-, що виражає значення належності установі, організації чи певному колу людей, соціальній групі тощо: морський, інститутський, товариський. Присвійні прикметники творяться від основ іменників, що позначають людей або тварин. Від назв людей творяться прикметники двох словотвірних типів: 1) від іменників II відміни за допомогою суфікса -ів- і його варіантів; 2) від іменників I відміни за допомогою суфікса -ин- і його варіантів. Від назв тварин творяться присвійні та присвійно-відносні прикметники за допомогою суфіксів -ач- (-яч-), -ин- (-ін-), -ов-, -ев- та нульового: мишачий, воронячий, журавлиний, солов'їний, воловий, тхоревий.

Щодо префіксального способу творення прикметників М. Я. Плющ (2010, с. 67-68) зазначає, що префіксальним способом утворилася незначна кількість

прикметників. Живі словотвірні типи префіксальних прикметників обмежені використанням кількох українських префіксів, спільних з іменниками: пра- (прадавній, праслов'янський); су- (суцільний); над- (надпотужний, надприродний) та іншомовних: анти- (антигуманний, антинародний); архі- (архінебезпечний, архіважливий); ультра- (ультраמודний); екстра- (екстракардинальний); транс- (трансконтинентальний); про- (профашистський). У той же час, велика кількість відносних (і менше якісних) прикметників утворилася префіксально-суфіксальним способом. У сучасній українській мові найпродуктивнішими є прийменники-префікси без- (без роду – безрідний, без дум – бездумний); за- (за містом – заміський); поза- (поза планом – позаплановий); до- (до центру – доцентровий); від- (від центру – відцентровий; від дієслова – віддієслівний); між- (між рядками – між-рядковий); проти- (проти пожежі – протипожежний); на- (на стіл – настільний); над- (над гомілкою – надгомілковий); під- (під шлунком – підшлунковий) та інші.

І останнім способом творення прикметників в українській мові, за Плющем (2010, с. 69), є основокладання. Основокладання — продуктивний спосіб творення якісних і відносних прикметників у сучасній українській літературній мові. Складні прикметники творяться: 1) від основ двох і більше прикметників (машинно-тракторний, українсько-німецько-англійський); 2) на основі словосполучень прикметника з іменником (кам'яновугільний); 3) приєднанням прислівника до прикметникової (дієприкметникової) основи (далекобійний); 4) від основ числівників у сполученні з іменниковою основою, що ускладнюється прикметниковим суфіксом (п'ятиповерховий); 5) від основ займенників у сполученні з прикметником або дієприкметником (самодержавний).

Що ж стосується корейських прикметників, то їхні способи творення значно відрізняються від тих, що нам відомі в українській мові. Як ми вже знаємо, категорія прикметника в корейській мові не є такою ж, як в українській. Корейські прикметники ще часто називають, «описовими дієсловами», адже, наприклад, якщо ми візьмемо українське слово «красивий», його можна буде чітко визначити, як прикметник і знайти у словнику, однак корейське слово «예쁘다» по значенню буде ближчим до

«бути красивим». Отже, у корейській мові прикметники можуть відмінюватися подібно до дієслів, у тому числі й за часами: минулим, теперішнім і майбутнім. На прикладі слова 재미있다 (цікавий): теперішній час: «이 책이 재미있어요» (Ця книга цікава); минулий час: «이 책이 재미있었어요» (Ця книга була цікавою); майбутній час: «이 책이 재미있을 거예요» (Ця книга буде цікавою). (네이버 사전)

Однак, для того, щоб використати описові слова саме у формі прикметника, з метою означення іменника, необхідно звернутися до граматичної форми -(으)ㄴ, яка додається до основи прикметника за наступним правилом: якщо основа прикметника закінчується на голосний, ми додаємо ㄴ, наприклад: 싸다 (дешевий) → 싸ㄴ; якщо ж основа має в кінці приголосний, то додаємо 은, наприклад: 작다 (маленький) → 작은.

Однак це не стосується так званих «неправильних прикметників», де присутнє випадіння, адже вони змінюються по-іншому, наприклад: 맵다 (гострий) → 매운; 춥다 (холодний) → 추운; 달다 (солодкий) → 단; 하얗다 (білий) → 하얀 і так далі.

Висновки до Розділу 1

Отже, підсумовуючи все вище сказане, у Розділі 1 (підрозділ 1.1.) ми розглянули такі питання, як визначення прикметника як окремої, але недостатньо самостійної частини мови в українській мові, висвітлили тему залежності прикметника від означуваного іменника, а також розглянули його семантико-граматичні розряди. Крім того, ми визначили, за якими саме критеріями вчені зазвичай виділяють частини мови в різних мовах, у тому числі й в українській. Однак, як ми вияснили в підрозділі 1.2., у випадку з корейською мовою при спробах виділення і категоризації корейських прикметників ми зіштовхуємося з певними труднощами. Корейські прикметники, або, як їх частіше називають, слова стану, поводяться дуже подібно до дієслів, що можна побачити в одному зі способів творення корейських прикметників, де вони відмінюються так само, як і дієслова.

Проте корейські слова стану мають свої відмінності, і ці нюанси не дозволяють остаточно віднести їх до класу дієслів. Однак, як показали дослідження, класичні методи діагностики не дали успішних результатів, за якими можна було б чітко відокремити корейські прикметники від дієслів і вичленити їх як окрему частину мови, тож це питання потребує подальшого розгляду. На додачу, в кінці розділу ми розглянули теоретичні відомості про способи творення українських та корейських прикметників, які ми детальніше розглянемо та порівняємо на практиці за допомогою прикладів у наступному розділі.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯННЯ СПОСОБІВ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ. АНАЛІЗ ЧАСТОТИ ВЖИВАННЯ СПОСОБІВ ТВОРЕННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ НА ОСНОВІ РІЗНИХ ВИДІВ ДЖЕРЕЛ

2.1. Способи творення прикметників в українській та корейській мовах: порівняльна характеристика

Як ми вже розглянули в Розділі 1, в українській мові існує чотири основні способи творення прикметників (суфіксальний, префіксальний, префіксально-суфіксальний і основоскладання), у той час як у корейській мові способів творення два: відмінювання за типом дієслова та граматична форма $-(으)ㄴ$, що додається до основи слова. Якщо порівнювати способи творення прикметників в українській та корейській мовах, то знайти подібності може виявитися доволі складним завданням. Оскільки корейські прикметники поводяться подібно до дієслів, вони також мають свою початкову форму із закінченням $-ㄷ$, наприклад, якщо ми візьмемо прикметник «가깝다» (бути близьким), то це і буде його початковою формою. Однак у реченні відмінювання цього слова буде відбуватися за принципом відмінювання дієслів, тобто ми додаватимемо до основи прикметника граматичні форми $-아/어/해요$, $-았/었/했어요$ або $-(으)ㄴ 거예요$, залежно від часу і стилю мовлення (в даному випадку – неофіційно ввічливий). Розберімо на прикладах речень зі словом «가깝다». Оскільки воно є неправильним прикметником, то при відмінюванні, за додавання граматичних форм, що починаються на голосний, до основи, $ㅁ$ у патчімі змінюватиметься на $우$:

- Теперішній час: «민준 씨 집은 회사랑 가까워요?» (네이버 사전) – «Будинок пана Мінджуна недалеко від (офісу) фірми?»
- Минулий час: «벌써 돌아갈시간이 가까웠어요» (네이버 사전) – «Вже майже настав час повертатися назад (додому)».
- Майбутній час: «내일은 오늘보다 꿈에 가까울 거예요» (네이버 사전) – «Завтра буде ближче до мрії, ніж сьогодні».

Для кращої демонстрації відмінювання прикметників розберемо також приклади зі звичайним прикметником, де відсутнє випадіння або зміни в основі, як це було зі словом «가깝다» (бути близьким). Візьмемо, скажімо, прикметник «비싸다» (бути дорогим):

- Теперішній час: «요즘 일본 비행기값 비싸요?» (네이버 사전) – «Чи дорогі зараз перельоти в Японії?»
- Минулий час: «얼굴 피지 제거 조금 비쌌어요» (네이버 사전) – «Пілінг обличчя був трохи дорогим».
- Майбутній час: «그거 꽤 비쌀거예요» (네이버 사전) – «Це буде доволі дорого».

Таким чином, ми можемо побачити, що корейські прикметники (в тому числі й неправильні) відмінюються практично ідентично до корейських дієслів, так само змінюючись за часами та комбінуючись з іншими граматичними формами, наприклад, прикметник «비싸다» (бути дорогим) може бути легко поєднаний з граматичними формами причини, такими як форма –니까:

«수박은 비싸니까 깨끗하게 먹어야 해요» (네이버 사전) – «Кавун дорогий, тому їжте його чистим».

«대형마트에 파는 USB 는 좀 비싸니까 그거 쓰면 고장날 일은 없겠죠?» (네이버 사전) – «USB, що продається у великих дисконтних магазинах, трохи дорогий, тож якщо ви будете ним користуватися, він не зламається, чи не так?»

В останньому прикладі ми можемо також спостерігати ситуацію, коли в реченні був використаний дієприкметниковий зворот, однак ми пригадаємо про це трохи згодом, коли говоритимемо про другий спосіб творення прикметників у корейській мові, наразі ж сконцентруємося на першому, тобто на критеріях їхнього відмінювання на базі речень.

Якщо порівнювати цей спосіб творення корейських прикметників з тими способами, які нам відомі в українській мові, то найближчим порівнянням виявиться саме суфіксальний спосіб творення. Адже граматичні форми, такі як форма неофіційно-ввічливого стилю –아/어/해요 або граматична форма зі значенням причини –니까, які ми розглядали вище, дуже нагадують саме суфікси, принаймні, так їх буде легше сприйняти носію української мови, адже іноді не всі граматичні особливості, які є в корейській мові, можна зрозуміло пояснити для носіїв індоєвропейських мов, як це часто стається з поясненням, наприклад, корейських часток, що позначають синтаксичну функцію іменників, що з'являються в реченні (이/가, 을/를, 의 і так далі), які часто інтерпретують як «відмінки», хоч це і не зовсім коректно, адже відмінків саме в класичному розумінні в корейській мові немає. Однак таке пояснення є значно більш зрозумілим для носіїв української мови і, як результат, ця тема засвоюється краще, принаймні, на перших етапах вивчення. Отже, корейські граматичні форми, подібні до вище наведених, поєднуючись у реченні з прикметниками, діють дуже схоже до суфіксів, які ми детально окреслили на базі роботи М. Я. Плюща в Розділі 1, коли розглядали тему суфіксального способу творення прикметників в українській мові. Пропонуємо порівняти ці способи творення прикметників в українській та корейській мовах на прикладі речень.

Візьмемо, до прикладу, суфікс -н-, який, за Плющем (2010, с. 67) характерний для прикметників, що відносяться до відносних відіменникових. Як ми вже казали раніше, прикметники із суфіксом -н- можуть виражати відношення до матеріалу, як, наприклад, слово «срібний». Візьмемо до порівняння корейське слово, яке теж можна

віднести до тих, що виражають ознаку, яка відноситься до матеріалу, наприклад, прикметник «얇다» (бути тонким). Отож, порівняймо такі речення:

- По срібній ливні тої амплітуди проходять дивні видива буття (Л. Костенко).

У даному реченні ми можемо побачити, як шляхом суфіксального способу творення, від іменника «срібло» за допомогою суфікса -н- утворився прикметник «срібна». А тепер подивимося на те, як себе поводитиме в реченні корейський прикметник «얇다» (бути тонким).

- «이 책이 워낙 얇어요» (네이버 사전) – «Ця книжка така тонка».
- «김은 조금 얇어요» (네이버 사전) – «Водорості трохи затонкі».

Загалом, як бачимо, прикметник «얇다» також відмінюється за принципом дієслова, граматична форма –아/어/해요, схоже до суфіксу, приєднується до основи (в українській мові це був би корінь) прикметника і утворюється нова форма, що відрізняється від інфінітиву. Однак у випадку з другим реченням, а особливо з його перекладом, варто звернути увагу на одну особливість. При розгляді в цьому реченні словосполучення «조금 얇어요» найбільш відповідним буде перекласти його саме як «трохи затонкі», адже в даному випадку акцент робиться на ознаку міри. Однак, якщо у випадку з українським прикметником цю ознаку може виразити словотворчий префікс за- (тонкі – затонкі), то в корейській мові подібних афіксів, що виражали б певну ознаку, не існує. Отже, в корейській мові, для того щоб виразити ознаку міри прикметника, ми використовуватимемо прислівники ступенів творення, про які було згадано в підрозділі 1.2., і таким прислівником у даному випадку виступає слово «조금» (трохи).

Другим способом творення прикметників у корейській мові, як ми вже розібрали в Розділі 1, є додавання до основи слова граматичної форми -(으)ㄴ. За допомогою цієї форми ми можемо перетворити корейське дієслово стану на вже

більш звичну нам форму прикметника, що стоятиме перед означуваним іменником у реченні. Як відомо, вигляд цієї форми при додаванні до слова залежить від того, на що закінчується його основа: на голосний чи приголосний. Реалізується цей спосіб творення по такому принципу: якщо основа слова закінчується на голосний, то додаємо ㄴ, якщо ж на приголосний, то 은. Однак, як і завжди, з цього правила теж є виключення, і цим виключенням є неправильні прикметники, з якими ми вже познайомилися раніше. Однак розберемо все по черзі на прикладі речень.

Візьмемо, до прикладу, слова «좋다» (бути гарним), «어렵다» (бути складним) і «특이하다» (бути незвичайним).

- «오늘은 좋은 일이 생길 것 같아요» (네이버 사전) – «Думаю, сьогодні станеться щось хороше».

У даному випадку основа слова «좋다» закінчується на приголосний ㅎ, тому з'єднуємо з граматичною формою 은. Таким чином, ми перетворюємо слово на його прикметникову форму, що дозволяє поставити його перед іменником у реченні, на відміну від першого способу, коли ми відмінювали прикметники за дієслівним типом, за якого прикметники, як і дієслова, стоять у кінці речення.

- «어려운 한국어 문법을 어떻게 다 배울 수 있을까요?» (Korean A Comprehensive Grammar, 2011, с. 332) – «Як я взагалі зможу вивчити всю цю складну корейську граматику?»

Як можемо побачити, такий же спосіб чудово працює і з творенням прикметників від неправильних дієслів стану, таких як «어렵다» (бути складним). У слові «어렵다» основа закінчується на приголосний, однак, оскільки це слово відноситься до виключень, ㅂ змінюється на 우 і в результаті ми отримуємо прикметникову форму «어려운» (складний).

- «특이한 옷을 입고 나온 사람도 있었다» (Yonsei Korean Institute, 2010, с. 81) – «Деякі люди вийшли в незвичному одязі».

У випадку з останнім реченням ми можемо побачити, що дуже схожим чином було перетворене дієслово «나오다» (виходити), яке в даному випадку є частиною дієприкметникового звороту. І ось тут потрібно висвітлити ще одну важливу тему, яка стосується як корейських прикметників, так і дієслів. Мова йде про таке поняття як форми модифікації (уточнюють стан або дію об'єкта). За Чже Хун Йоном і Люсьєн Браун (2019, с. 328), усього таких форм є чотири:

1. модифікатор майбутнього/перспективного часу –(으)ㄹ;
2. динамічний модифікатор –는;
3. модифікатор стану/результату –(으)ㄴ;
4. ретроспективний модифікатор –던.

Усі ці форми модифікації, окрім динамічного модифікатору –는, можуть бути застосовані як до дієслів, так і до прикметників. Розглянемо кожен з цих трьох форм модифікації на прикладі речень:

- «여기 쌀 것 같아요» (네이버 사전) – «Я думаю, тут буде дешево».

Як ми можемо бачити, в цьому реченні цей модифікатор застосований до прикметника «싸다» (дешевий, бути дешевим). Загалом, ми могли б скласти речення з таким же сенсом і зі словом «싸다» за допомогою першого способу творення прикметників, який ми розглядали, тобто відмінювання, однак подібні форми модифікації значно спрощують синтаксис, особливо, коли ми стикаємося зі складним і довгим реченням, яке, закономірно, поєднує в собі одразу декілька граматичних форм. У такому випадку можливість поставити прикметник перед означуваним іменником, скориставшись способом творення за допомогою граматичної форми або, якщо прикметник потрібно поставити в минулий чи майбутній час, відповідного

модифікатора, дуже стає в нагоді. Продемонструємо це на прикладі речення зі словом «좋다» (гарний, хороший) і ретроспективним модифікатором –던, однак спочатку розглянемо більш просте речення, щоб краще зрозуміти функцію цієї форми.

- «컨디션 좋던 우리 아기, 왜 밤에 열이 났을까?» (네이버 사전) – «Чому в моєї здорової дитини вночі піднялася температура?»

У даному випадку «좋던 아기» має значення «дитина, що (завжди) була здоровою». Тобто, ця форма модифікації вказує на стан предмета, який продовжувався в минулому, тобто, що об'єкт зазвичай був саме таким. А тепер, власне, до складного речення:

- «일작에 제주도로 체험하러 갔다가 후기가 좋던 제주 함덕 맛집에서 식사했어요» (네이버 사전) – «Я особисто поїхав на острів Чеджу, щоб дослідити його, і поїв у ресторані Хамдок на Чеджу, в якого були хороші відгуки».

Отже, до прикметників (дієслів стану) в корейській мові, як і до дієслів, можна приєднувати граматичні форми модифікації, які дозволяють створити прикметникову форму слова, в якій також вже буде міститися інформація про часові рамки стану означуваного об'єкту. Однак тут є ще один важливий нюанс, про який необхідно згадати. Хоча, розглядаючи види модифікаторів у своїй праці, Чже Хун Йон і Люсьєн Браун (2019, с. 330) і зазначають, що динамічний модифікатор –는 не може поєднуватися з дієсловами стану, однак він комбінується з так званими «екзистенційними дієсловами», тобто тими, що мають у собі основи 있 (бути) або 없 (не бути), і також можуть виражати означення предмету, проте, скоріше, вже в складі дієприкметникового звороту. Наприклад:

- «해변가 바로 옆에 있는 식당에서 점심을 먹었어요» (Чже Хун Йон, & Люсьєн Браун, 2019, с. 330) – «Ми пообідали в ресторані, який знаходиться прямо біля берега».

Спосіб творення прикметників за допомогою граматичної форми $-(으)ㄴ$ і форм модифікації в корейській мові ще більше нагадують суфіксацію в українській, адже також приєднуються, лиш в даному випадку не до кореня, а до основи прикметника, та виражають певний тип ознаки, однак, якщо в українській мові це відношення ознаки більше стосуватиметься саме іменника (як було зі словом «срібний», де суфікс -н- виражав відношення до матеріалу), то в корейській мові ці форми все ж мають більше спільного саме з дієсловами, маючи певну часову систему, аналогу якій в українській мові просто немає.

Слід додати, що носіям української мови, які вивчають корейську мову, така поведінка прикметників спочатку може здатися досить дивною, що нерідко призводить до характерних помилок, наприклад, до спроб побудувати речення таким чином: «бути (이에요)» + «прикметник». До прикладу, якщо ми візьмемо прикметник «아름답다» (красивий), людина, що лише починає вчити корейську мову, може спробувати написати «아름다운 이에요», адже саме така форма для нас є більш звичною і природньою. Однак, як вже було означено вище, корейські прикметники в своїй початковій формі вже несуть значення «бути якимось», тому прикметник «아름답다» вже перекладатиметься як «бути красивим», а отже, правильною його формою відмінювання буде просто «아름다워요», і нам, навпаки, доведеться звернутися про допомогу до граматичних форм для того, щоб утворити більш звичну форму прикметника, що, як і в українській мові, в реченні стоятиме перед означуваним дієсловом, наприклад:

- «호주는 아름다운 자연으로 유명합니다» (Yonsei Korean Institute, 2010, с. 23) – «Ходжу відомий своєю красивою природою».

Саме тому так важливо глибше досліджувати і більш детально пояснювати тему творення корейських прикметників і прикметника як категорії в корейській мові загалом, і також порівнювати ситуацію з тою, що склалася в українській мові, носіями якої ми є, знаходячи спільні або відмінні риси, адже розуміння формування і методів

виокремлення частин мови відіграє важливу роль як для більш якісного вивчення іноземної мови, так і загалом, для кращого розуміння формування граматики будь-якої з мов світу.

2.2. Аналіз частоти вживання способів творення прикметників у корейській мові на основі декількох видів джерел

У цьому підрозділі ми детально розглянемо та визначимо, які способи творення прикметників у корейській мові використовуються частіше або рідше, залежно від початкового джерела. Для дослідження частоти використання прикметників, утворених тими способами, що ми описали в Розділі 1 і детальніше розглянули в попередньому підрозділі, ми візьмемо на розбір художню літературу, а точніше – корейську поезію, а також публіцистичну літературу – статтю на історичну тематику, про життя корейських емігрантів у В'єтнамі, та статтю на тему краси, про способи догляду за шкірою. Результати спостережень будуть наведені нижче по пунктах, відповідно до кожного виду літератури.

1. Художня література. Частота використання способів творення прикметників шляхом відмінювання або поєднання з граматичною формою $-(으)ㄴ$ на прикладі корейської поезії. До розгляду було взято п'ять віршів з добірки сучасної корейської лірики:

- 1) 벗에게/ 김남주 («До друга», Кім Нам Чжу);
- 2) 망월동에 와서/ 김남주 («На кладовищі Мангволь», Кім Нам Чжу);
- 3) 지리산의봄 4-세석고원을넘으며/ 고정희 («Весна на горі Джирісан: Частина четверта – Сходження на скелясте плато», Ко Чжун Хі);
- 4) 눈물의 주먹밥/고정희 («Рисова куля зі сліз», Ко Чжун Хі);

5) 모든 사라지는 것들은 뒤에 여백을 남긴다/ 고정희 («Все, що зникає, залишає по собі місце», Ко Чжун Хі).

Нижче буде наведено прикметники (в складі словосполучень, речень) або дієприкметникові звороти, які були використані в кожному з віршів, після чого можна буде зробити висновки щодо способів творення прикметників, які зустрічаються в корейській поезії.

1) «До друга», Кім Нам Чжу:

- «좋은 벗들은» (добрі друзі).

У даному випадку бачимо вже знайоме нам поєднання прикметника «좋다» (бути гарним, хорошим) з граматичною формою $-(으)ㄴ$, завдяки чому утворюється прикметникова форма слова «좋은», що стоїть перед означуваним іменником.

- «잔인한 벽 속에 갇혀 있다» (замкнені в жорстокій стіні).

У цьому ж прикладі маємо справу з прикметником «잔인하다» (бути жорстоким, безжалісним), поєднаним з тою ж граматикою $-(으)ㄴ$, який у реченні є означенням для слова «벽» (стіна).

- «미래는 아름답고 그것은 우리의 것이네» (Майбутнє прекрасне і воно за нами).

У цьому ж реченні прикметник «아름답다» (бути красивим, красивий) поводитьсь вже схожим чином до дієслова, поєднавшись із граматичною формою $-고$, що має значення, рівнозначне сполучнику «і».

- «참된 삶은» (істинне життя).

В останньому прикладі з першого вірша можемо бачити прикметникову форму слова «참되다» (бути справжнім, істинним), що була утворена за допомогою вже добре знайомої нам граматичної форми $-(으)ㄴ$.

2) «На кладовищі Мангволь», Кім Нам Чжу:

- «수없이 많은 불굴의 생명이 태어나고 있습니다» (На світ з'являється незліченна кількість незламних життів).

Маємо прикметникову форму слова «많다» (багато), утворену за участі граматики -(으)ㄴ, у даній ситуації вона виступає означенням для іменника «생명» (життя) і стоїть перед ним.

- «어둠에 묻혀 있던 새벽은 열린다» (Світанок, похований у темряві, проривається назовні).

У цьому реченні можемо виділити дієприкметниковий зворот зі словом «묻히다» (бути закопаним, бути похованим), до основи якого було приєднано граматику -어 있다, що виражає постійний стан завершеної дії, та форму модифікації -던, яку ми розбирали в попередньому підрозділі. Весь цей зворот у даній ситуації буде означенням для іменника «새벽» (світанок).

3) «Весна на горі Джирісан: Частина четверта – Сходження на скелясте плато», Ко Чжун Хі:

- «적막한 고사목 숲에서» (у мовчазному старому лісі).

У цьому реченні розглядаємо прикметник «적막하다» (бути мовчазним). За допомогою граматики -(으)ㄴ було утворено його прикметникову форму «적막한», яка в даному випадку є означенням для слова «숲» (ліс).

- «힘겨운 길을 따라» ((слідуючи) нелегким шляхом).

Тут маємо прикметникову форму слова «힘겹다» (бути нелегким, дуже важким, непосильним), утворену додаванням до основи слова граматики -(으)ㄴ, яка в реченні є означенням для слова «길» (шлях, дорога).

- «막막한 생애» (самотнє життя).

У цьому словосполученні прикметникова форма слова «막막하다» (бути самотнім, безлюдним) стоїть перед означуваним іменником «생애» (життя). Слово «막막한» від інфінітиву було утворене за допомогою граматичної форми -(으)ㄴ, що приєднується до основи слова.

- «자운영꽃 가득한 고향» (Батьківщина, повна квітів астрагалу).

У цьому словосполученні маємо прикметник «가득한» (наповнений, повний), утворений від інфінітиву «가득하다» (бути наповненим), шляхом приєднання граматики -(으)ㄴ. Прикметник тут є частиною дієприкметникового звороту та означенням для іменника «고향» (Батьківщина).

4) «Рисова куля зі сліз», Ко Чжун Хі:

- «흩린 주먹밥» (розсипані рисові кульки).

У даному випадку можемо побачити, як за допомогою граматичної форми -(으)ㄴ з дієслова «흘리다» (розсипати, лити) була утворена прикметникова форма «흩린», що в реченні стоїть перед іменником і має ознаку стану (рисові кульки є розсипаними). Тобто, ця форма може бути успішно застосована для модифікації як звичайних дієслів, так і прикметників (слів стану).

- «시퍼런 물이» (темно-синя вода).

У цьому словосполученні маємо справу з прикметником «시퍼렇다», перетвореним у прикметникову форму «시퍼런» за допомогою граматичної форми -(으)ㄴ, лише при додаванні граматики в основі дієслова відбулося випадіння ㅎ у патчімі.

5) «Все, що зникає, залишає по собі місце», Ко Чжун Хі:

- «묻혀온 온갖 잔소리들» (всі нарікання, що були поховані).

У цьому словосполученні маємо слово «묻히다» (бути похованим), до основи якого було приєднано граматику $-(으)ㄴ$ і утворено прикметникову форму «묻혀온», яка в даному прикладі є означенням для слова «잔소리들» (нарікання).

- «팡팡한 바람이» (сильний вітер).

У цьому словосполученні форму «팡팡한» було утворено від інфінітиву, слова «팡팡하다» (сильний, натягнутий) за допомогою додавання форми $-(으)ㄴ$.

- «고요한 여백으로 남고 싶다» (Я хочу, щоб мене залишили в тихому місці).

У даному реченні маємо прикметник «고요하다» (спокійний, тихий), до основи якого було додано граматичну форму $-(으)ㄴ$ для утворення прикметникової форми. Крім того, тут також є слово «싶다» (хотіти), що в корейській мові вважається прикметником. У реченні є частиною граматики $-고 싶다$ (хотіти щось зробити) і стоїть у кінці.

Отже, розглянувши приклади та детально розібравши прикметники або дієприкметникові звороти, що зустрічаються у віршах у складі речень або певних словосполучень, можемо зробити висновок, що корейська поезія є доволі багатою на прикметники, загалом, подібно до української, адже в художній літературі завжди є потреба яскравих описів об'єктів (предметів, місць, ситуацій тощо), а також станів. З прикладів, наведених вище, можемо побачити, що найбільш популярним способом творення прикметників у корейській поезії є, безперечно, додавання граматичної форми $-(으)ㄴ$ до основи слова. Таким чином, ми утворюємо з інфінітиву прикметникову форму слова, що в реченні чи словосполученні стоїть перед означуваним словом, аналогічно до вже звичного нам порядку в українській мові.

Крім того, при аналізі віршів досить поширеним також виявилось використання дієприкметникових зворотів. Однак такі звороти все ж зустрічаються менше за прикметникові форми слів стану. У той же час, відмінювання прикметників за дієслівним способом зустрілося значно рідше за спосіб творення за допомогою граматичної форми $-(으)ㄴ$.

Наступним джерелом аналізу стали приклади публіцистичної літератури. Для розгляду було взято дві корейські статті: про життя етнічних корейців у В'єтнамі («Корейська громада у В'єтнамі зростає завдяки збільшенню інвестицій та торгівлі») та стаття зі сфери краси про догляд за шкірою («6 способів зберегти шкіру зволоженою»). Аналогічно з поезією, зі статей були виділені словосполучення та речення, що містять у собі прикметники, утворені тими способами творення, про які йшла мова в попередніх підрозділах, а також здійснено аналіз частоти використання способів творення прикметників у публіцистиці. Нижче буде наведено приклади та розбір конкретних випадків використання.

Стаття «Корейська громада у В'єтнамі зростає завдяки збільшенню інвестицій та торгівлі» (투자와 교역 증가로 몸집 커지는 베트남 한인사회):

- «베트남 거주 한인의 가파른 증가세를 읽을 수 있다» (Ви можете прочитати про стрімке зростання кількості корейців, які проживають у В'єтнамі).

У цьому реченні присутній прикметник «가파르다» (різкий), до основи якого було приєднано граматичну форму $-(으)ㄴ$ для утворення прикметникової форми «가파른», що в реченні є означенням для слова «증가세» (зростання, тенденція) і стоїть перед ним.

- «24 시간 운영되는 "119" 콜센터» 는 불의의 교통사고나 위급한 상황으로 병원에 가야 할 때 긴급 호송을 지원하고 현지 병원에서의 통역과 입원 절차상의 문제 등을 지원한다» (Центр виклику "119" працює 24 години на добу, надаючи екстрений супровід у разі несподіваної дорожньо-транспортної пригоди або надзвичайної ситуації,

а також допомогу з усним перекладом і процедурами госпіталізації в місцевих лікарнях).

У цьому прикладі маємо прикметникову форму слова «위급하다» (екстрений, критичний), утворену шляхом додавання до основи граматичної форми -(으)ㄴ. У реченні стоїть перед означуваним іменником «상황» (ситуація, обстановка).

- «교육에 대한 한인들의 높은 관심을 반영했다» (Це відображає високу зацікавленість корейців в освіті).

У даному реченні є слово «높은», прикметникова форма інфінітиву «높다», утворена також додаванням форми -(으)ㄴ до основи слова. У реченні виступає означенням для іменника «관심» (інтерес).

Стаття «6 способів зберегти шкіру зволоженою» (피부를 촉촉하게 유지하는 6 가지 방법):

- «충분한 수분은 튼튼하고 탄력 있는 건강한 피부의 핵심 요소다» (Достатнє зволоження – це запорука міцної, еластичної, здорової шкіри).

У даному прикладі маємо одразу декілька прикметників. На початку стоїть прикметникова форма слова «충분하다» (бути достатнім), утворену додаванням до основи слова граматичної форми -(으)ㄴ. Є означенням для іменника «수분» (вологість, зволоження). Після цього можемо побачити прикметник «튼튼하다» (міцний, твердий), до якого доєднано граматику -고, аналогічно, що й до дієслів. Крім того, у цьому реченні маємо також слово «건강한» (здоровий), утворене приєднанням граматичної форми -(으)ㄴ до основи слова «건강하다» (бути здоровим); воно є означенням для іменника «피부» (шкіра) і стоїть перед ним.

- «건강한 식습관» (здорове харчування).

У попередньому реченні нам вже зустрілося слово «건강하다» (бути здоровим) у своїй прикметниковій формі, утвореній за допомогою граматичної форми -(으)ㄴ, лише в цьому реченні воно є означенням для слова «식습관» (харчування, харчові звички) і так само стоїть у реченні перед означуваним словом.

- «물론 개인마다 다른 피부 타입을 가지고 있다» (Звичайно, кожна людина має свій тип шкіри).

У цьому реченні присутнє слово «다르다» (бути іншим, різним), з якого була утворена прикметникова форма «다른» вже знайомим нам способом творення: через додавання до основи слова граматичної форми -(으)ㄴ. У реченні виступає означенням для іменникового словосполучення «피부 타입» (тип шкіри).

- «미네랄이 풍부한 물을 첨가제 없이 마시는 것이 가장 좋다» (Найкраще пити багату мінералами воду без добавок).

У цьому прикладі маємо два прикметники. Перший – прикметникова форма слова «풍부하다» (бути достатнім, бути в достатку), утворена за допомогою граматичної форми -(으)ㄴ. У реченні є частиною звороту «미네랄이 풍부한» (багата на мінерали), що є означенням для іменника «물» (вода). Другим є прикметник «좋다» (бути гарним, бути хорошим). У цьому прикладі він стоїть у кінці речення, схоже до дієслів, але тут він ще має ступінь порівняння, утворений за допомогою прислівника «가장» (най-, найбільш).

- «하지만 탄산음료는 향과 맛이 좋고 에너지가 생기는 듯한 기분에 쉽게 끊기 어렵다» (Однак газовані напої приємно пахнуть, смакують і дарують заряд бадьорості, тому від них важко відмовитися.).

У даному реченні маємо прикметник «좋다» (бути гарним, бути хорошим), поєднаний з граматичною формою –고, що має значення сполучника «і», аналогічно, що додається до основи слова, так само, як і в дієсловах. Крім того, тут також присутній цікавий корейський прикметник «뚫하다», що не має конкретного перекладу, але несе в собі значення здогадки чи припущення щодо змісту речення. Є допоміжним прикметником, що використовується в корейській граматиці. У реченні маємо його прикметникову форму «뚫한», утворену за допомогою граматичної форми –(으)ㄴ.

- «입맛을 돋우는 상쾌한 맛의 배와 바닐라를 더한 계피차는 구토 및 관절통을 가라앉히는 효능이 있다» (Чай з корицею, апетитною, освіжаючою грушою та ваніллю має ефект полегшення блювоти та болю в суглобах).

У цьому прикладі присутній прикметник «상쾌하다» (бути бадьорим, свіжим), від якого була утворена прикметникова форма «상쾌한» шляхом приєднання граматичної форми –(으)ㄴ до основи слова. У реченні стоїть перед означуванням іменником «맛» (смак). Тобто, дослівно ця частина речення перекладалася б як «груша, що має освіжаючий (свіжий) смак».

- «순한 천연 비누로 피부 보습 유지» (очищення шкіри м'яким натуральним милом).

У даному реченні маємо прикметникову форму слова «순하다» (бути м'яким), утворену за допомогою граматичної форми –(으)ㄴ. Виступає означенням для слова «비누» (мило).

- «갑자기 피부가 건조하고 당기는가?» (Ваша шкіра раптово стала сухою та стягнутою?)

У цьому реченні маємо прикметник «건조하다» (бути сухим), поєднаний з граматичною формою -고, що має значення сполучника «і». У реченні є означенням для слова «피부» (шкіра), однак стоїть після означуваного слова, адже не знаходиться в прикметниковій формі, як слово «순하다» (бути м'яким) у попередньому прикладі.

- «충분한 과일 섭취» (засвоєння достатньої кількості фруктів).

В останньому прикладі маємо прикметникову форму слова «충분하다», що вже зустрічалося в прикладах вище, утворену шляхом додавання граматичної форми - (으)ㄴ до основи слова. У реченні виступає означенням для слова «과일» (фрукт).

Отже, розглянувши всі вище наведені приклади використання прикметників, можемо зробити висновок, що в корейській публіцистичній літературі частота використання прикметників може варіюватися і досить сильно залежить від тематики джерела (в даному випадку статті). У статтях, присвячених історичним або науковим темам, дослідженням, прикметники зустрічаються значно менше, особливо ті, що утворені за допомогою додавання граматичної форми -(으)ㄴ до основи слова. У той же час, у джерелах на тему краси, присвячених догляду за шкірою та волоссям або косметичним засобам, прикметники використовуються помітно більше: як утворені шляхом приєднання граматичної форми -(으)ㄴ, так і в дієслівній формі. Однак частота їхнього використання все ще є меншою, ніж у поезії.

Загалом, якщо розглядати саме способи творення, у статті «6 способів зберегти шкіру зволоженою» прикметники, утворені за участі форми -(으)ㄴ зустрічалися частіше, аніж прикметники у формі інфінітиву, однак і другий тип слів також був присутнім у реченнях. У той же час, у статті «Корейська громада у В'єтнамі зростає завдяки збільшенню інвестицій та торгівлі» речення виявилися значно менш багатими на описи, тож виділення прикметників тут було більш складним завданням. У той же час, у цій статті можна було зустріти доволі багато дієприкметникових зворотів за участі дієслів.

Висновки до Розділу 2

Отже, у Розділі 2 ми на прикладах конкретних речень розібрали способи творення прикметників у корейській мові та порівняли їх зі способами творення прикметників в українській. Ми дійшли висновку, що в корейській мові прикметники у реченнях можуть поводитися не так, як в українській: вони можуть відмінюватися аналогічно до корейських дієслів, поєднуються з тими ж граматиками, що й дієслова, мають власну часову систему і в своїй дієслівній формі стоять у кінці речення (за винятком тих випадків, коли вони поєднані з іншими граматичними формами, такими як $-고$ або $-니까$). У корейській мові для того, щоб у реченні поставити прикметник перед означуваним словом, потрібно утворити прикметникову форму слова. Для цього існує спеціальна граматична форма $-(으)ㄴ$, що додається до основи слова і таким чином утворює з інфінітиву вже іншу форму слова, наприклад: « $순하다$ » (бути м'яким) – « $순한$ » (м'який). Якщо порівнювати це зі способами творення в українській мові, то таке додавання граматичних форм найбільше нагадуватиме суфіксальний спосіб творення прикметників. Водночас, для префіксального способу творення прикметників або основоскладання знайти аналогії творення в корейській мові не виявляється можливим.

Крім того, у Розділі 2 ми також дослідили окремі випадки і частоту використання способів творення прикметників у корейській мові на прикладі художньої та публіцистичної літератури. За основу була взята корейська поезія та декілька статей на різну тематику. У процесі дослідження ми виділили конкретні словосполучення та речення, де зустрічалися прикметники у початковій або прикметниковій формі та розглянули, які саме способи творення прикметників зустрічалися частіше. У результаті, ми вияснили, що поезія, загалом, очікувано виявилася більш багатою на описи предметів чи станів, а отже прикметники або звороти з прикметниками в складі там використовувалися значно частіше. Водночас, у публіцистичній літературі виявилось не так багато прикладів використання

прикметників, однак у статтях на тему краси їх зустрілося значно більше, ніж у статтях з історичною чи науковою тематикою.

ВИСНОВКИ

1. У Розділі 1 була досліджена категорія прикметника як самостійної частини мови. Було визначено, що в українській мові прикметник має граматичні категорії роду, числа і відмінка, які є залежними від означуваного іменника; у реченні виконує функцію означення, але може виступати й іменною частиною складеного присудка. За класифікацією прикметник поділяється на такі семантико-граматичні групи: якісні прикметники, що відтворюють реальну ознаку, а також такі її критерії як кількість і якість, і є центром категорії прикметника загалом, і відносні прикметники, що відтворюють ознаку за відношенням предмета до інших предметів, до дії, стану тощо, і знаходяться на периферії.

2. Крім того, були визначені загальні критерії, за якими здійснюється виділення частин мови: роль базового критерію виконує семантичний, що зумовлює граматичну спеціалізацію слова в реченні чи словосполученні, другим вважається синтаксичний критерій, який, у свою чергу, є базовим для морфологічного, що поширюється на формальні ознаки частин мови, такі як сукупність граматичних категорій. Крім них існують ще два критерії, що допомагають виділити частини мови у спірних випадках, – логічний (співвідносність граматичного компонента з поняттям) і словотвірний (специфічні для окремих частин мови словотворчі афікси).

3. У Розділі 1 в підрозділі 1.2. було розглянуто, в чому полягає проблема категоризації та виділення прикметника як окремої частини мови в корейській мові. Ми дійшли висновку, що корейські прикметники, хоч і є дуже близькими до дієслів і через це часто отримують назву «описові дієслова» або «слова стану», все одно мають граматичні фактори, що дають підстави для відокремлення цих слів від категорії дієслова. Цими факторами можуть бути: неможливість, на відміну від дієслів, поєднати прикметники з наказовими закінченнями речень, проблема комбінування прикметників з граматиною $-고 있다$, яка має значення того, що дія продовжується, а також те, що корейські дієслова можуть змінюватися за

допомогою модальних прислівників, а прикметники (слова стану) – лише за допомогою прислівників ступеня порівняння. Все це не дає можливості повноцінно віднести корейські слова до категорії прикметника або категорії дієслова, тож щодо цієї теми досі продовжуються дискусії серед мовознавців.

4. Також у Розділі 1 були розглянуті теоретичні аспекти способів творення прикметників у корейській та українській мовах. Визначено, що в українській мові основних способів творення чотири: суфіксальний, префіксальний, суфіксально-префіксальний та основоскладання. У корейській же мові способів творення прикметників усього два: відмінювання (аналогічно до дієслів) та утворення прикметникової форми слова шляхом додавання до основи прикметника граматичної форми $-(으)ㄴ$. У першому випадку корейські прикметники, подібно до дієслів, змінюються за часами та комбінуються з іншими граматичними формами, наприклад, з тими, що мають значення причини. При другому ж способі творення форма прикметника відрізнятиметься від інфінітива, а саме слово в реченні стоятиме перед означуваним іменником, аналогічно до прикметників в українській мові.

5. У Розділі 2 було визначено практичні аспекти способів творення прикметників у корейській мові на базі конкретних прикладів. Ми розглянули приклади відмінювання корейських прикметників за часами та їхні комбінації з іншими граматичними формами, виділили особливості відмінювання неправильних прикметників, а також розглянули утворення прикметникової форми слів і її застосування в реченнях.

6. Порівнюючи способи творення прикметників у корейській та українській мовах, ми дійшли висновку, що, хоч знайти подібності тут виявляється доволі складним завданням, приєднання граматичних форм до основи слова в корейській мові з усіх способів творення найбільше нагадує саме суфіксацію.

7. У Розділі 2 в підрозділі 2.2. ми дослідили конкретні випадки, а також частоту використання прикметників на основі різних видів корейських джерел. Проаналізувавши приклади сучасної корейської поезії та декілька публіцистичних

статей, ми виділили речення та словосполучення, що містять у собі прикметники і, розглянувши кожен окремий випадок, дійшли висновку, що в корейській художній літературі прикметники, очікувано, зустрічаються значно частіше, ніж у публіцистичній, а основним способом творення прикметників у поезії виявилось саме поєднання з граматичною формою $-(으)ㄴ$. У той же час, у статтях прикметники, загалом, зустрічалися вже рідше, однак частота їхнього використання достатньо сильно залежала від тематики статті. Ми вияснили, що в статтях на тему краси та догляду прикметники використовуються частіше, ніж у статтях на історичну чи наукову тематику. Що ж до способів творення, то в корейських статтях можна було зустріти обидва способи: як відмінювання, так і творення за допомогою граматичної форми $-(으)ㄴ$, однак у статті на тему краси другий спосіб все ж використовувався частіше, а в статті на історичну тему таких прикметників узагалі було мало, але при тому частіше зустрічалися звороти за участю дієслів і вже менше – дієприкметникові.

초록

이 연구 논문은 한국어로 형용사를 만드는 방법을 탐구하는 것을 목표로 합니다. 형용사는 한국어의 필수적인 부분이며 화자의 생각과 감정을 표현하는 데 중요한 역할을 합니다. 이 연구는 한국어의 형태학적 구조에 대한 개요를 제공하고 한국어의 형용사를 만드는 다양한 방법을 검토합니다.

이 연구는 한국어 교과서, 학술지, 온라인 데이터베이스와 같은 다양한 출처를 사용하여 서술적이고 분석적인 접근법을 사용합니다. 이 연구는 한국어의 문법 구조에 대한 이해에 기여하고 한국어로 형용사를 만드는 방법에 대한 포괄적인 개요를 제공하는 것을 목표로 합니다.

이 연구의 실질적인 의미는 한국어 학습자들이 언어의 형태적 구조를 이해하고 언어 능력을 향상시키는데 도움을 줄 수 있는 잠재력에 있습니다. 이 연구는 또한 한국어 교사들에게 형용사를 더 효과적으로 가르치는 방법에 대한 통찰력을 제공합니다. 또한, 이 연구의 결과는 한국어의 형태와 구문에 관심이 있는 언어학자와 연구자들에게 유용할 수 있습니다.

키워드: 형용사, 명사, 연구, 조사, 동사, 논문, 정보, 만드는 방법, 문법, 문장론, 언어, 문구, 문장.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Безпояско, О. К., Городенська, К. Г., & Русанівський, В. М. (1993). *Граматика української мови. Морфологія*. Київ: Либідь.
- Вихованець, І. Р. (1988). *Частини мови в семантико-граматичному аспекті*. Київ: Наукова думка.
- Грищенко, А. П., Мацько, Л. І., Плющ, М. Я., Тоцька, Н. І., & Уздиган, І. М. (2002). *Сучасна українська літературна мова (3-тє вид.)*. Київ: Вища школа.
- Кочерган, М. П. (2014). *Вступ до мовознавства (3-тє вид.)*. Київ: Академія.
- Плющ, М. Я. (2005). *Граматика української мови: Т. 1. Морфеміка. Словотвір. Морфологія*. Київ: Вища школа.
- Селіванова, О. О. (2006). *Сучасна лінгвістика: Термінологічна енциклопедія*. Полтава: Довкілля-К.
- Chae-Pyong Song. (2011, November 10). *All Things that Disappear Leave a Space Behind by Koh Jung-hee*. Retrieved from <https://jaypsong.blog/2011/11/10/all-things-that-disappear-leave-a-space-behind-by-koh-jung-hee/>
- Chae-Pyong Song. (2012, May 5). *At the Mangwol Cemetery by Kim Nam-ju*. Retrieved from <https://jaypsong.blog/2012/05/05/at-the-mangwol-cemetery-by-kim-nam-ju/>
- Chae-Pyong Song. (2012, May 5). *The Rice Ball of Tears by Koh Jung-hee*. Retrieved from <https://jaypsong.blog/2012/05/05/the-rice-ball-of-tears-by-koh-jung-hee/>
- Chae-Pyong Song. (2012, May 6). *To the Friend by Kim Nam-ju*. Retrieved from <https://jaypsong.blog/2012/05/06/to-the-friend-by-kim-nam-ju/>
- Chae-Pyong Song. (2012, October 11). *Spring of Jirisan Mountain: Part Four – Climbing Over the Rocky Plateau by Koh Jung-hee*. Retrieved from <https://jaypsong.blog/2012/10/11/spring-of-jiri-mountain-part-four-climbing-over-the-rocky-plateau-by-koh-jung-hee/>
- Jaehoon Yeon & Brown, L. (2011). *Korean: A comprehensive grammar*. New York: Routledge.

Yonsei Korean Institute. (2010). *Yonsei Korean Reading 3* (Korean Edition). Yonsei University Press.

Okairy, Z. (2022, August 26). *피부를 촉촉하게 유지하는 6 가지 방법*. Retrieved from <https://steptohealth.co.kr/how-to-stay-with-moisturized-skin-6-ways/>

Overseas Koreans Foundation. (2016, July). *투자와 교역 증가로 몸집 커지는 베트남 한인사회*. Retrieved from http://webzine.korean.net/201607/pages/sub01_02_01.jsp

김용하. (2012). *한국어 형용사 범주 설정의 문제*. *현대문법연구*, (69), 21–38.

네이버 사전 (NAVER dictionary). 네이버 사전 (NAVER dictionary). Retrieved from <https://dict.naver.com/>